

Hebben wij het Joodse volk lief?

Ds. K.J. Kaptein, Ridderkerk

‘Want hij heeft ons volk lief, en heeft zelf ons de synagoge gebouwd.’
Lukas 7: 5

Het blijft een moeilijk punt: Luther en de Joden. Luther had erop gerekend dat de Joden massaal tot bekering zouden komen als de kerk terug zou keren van haar dwalingen. Die massale bekering bleef echter uit en Luther ging steeds negatiever denken over de Joden en met name over het orthodoxe Jodendom. Helaas kwam hij zelfs zover dat hij opriep tot het in brand steken van scholen en synagogen. Een absoluut dieptepunt in het leven van een man die door Gods genade zoveel heeft mogen betekenen in de Kerk van Christus.

Zo anders was het met de hoofdman over honderd in Kapernaüm. Deze Romeinse hoofdman riep niet op tot het in brand steken van synagogen, maar heeft op eigen kosten zelfs een synagoge laten bouwen. Dat moet een behoorlijke investering geweest zijn! Blijkbaar was er bij deze man meer aan de hand dan slechts enige sympathie voor het Joodse volk. Er werd van deze ‘bezetter’ gezegd: ‘want hij heeft ons volk lief’ en de Heere Jezus Zelf heeft van hem gezegd: ‘Ik heb zo groot een geloof zelfs in Israël niet gevonden.’ Ik vroeg mij af, hebben die twee soms met elkaar te maken: een groot geloof

én tegelijk ook liefde tot het Joodse volk? Het was bovendien een man die het zichzelf niet waardig achtte om de Heere Jezus in zijn huis te ontvangen. Hij dacht klein van zichzelf, groot van de Heere en had liefde tot het Joodse volk.

De vraag waarom Luther dan zo tekeering tegen de Joden, is niet gemakkelijk te beantwoorden. Ongetwijfeld was Luther een kind van zijn tijd en was antisemitisme zo ongeveer gemeengoed geworden in Wittenberg. Na het jaar 1432 werden er in Wittenberg geen Joden meer getolereerd. Verder kunnen we aanvoeren dat zijn bezwaren vooral theologisch van aard waren en dat hij een verband zag tussen het Judaïsme en de leer van de Roomse Kerk, als het ging om werkheiligheid en zalig worden door ons eigen doen en laten. Ook weten we dat men in die dagen er

niet voor terug deinsde om tijdens discussies fel van leer te trekken en ook Luther ging nogal eens té ver. Dit alles kunnen we echter niet als excuus aanvoeren. Hoezeer wij het eens zijn met de wijze waarop Luther sprak over de rechtvaardiging van de goddeloze door het geloof alleen, van zijn Jodenstandpunt moeten we tegelijk hartgrondig afstand nemen.

Dit is temeer noodzakelijk als we zien hoe in onze dagen het antisemitisme weer toeneemt. Volgens het CIDI vonden er in ons land vorig jaar 19 procent meer incidenten plaats dan het jaar daarvoor. Laat ons waakzaam zijn en dagelijks in gebed gaan voor ‘de beminnden om der vaad’ren wil.’ (Rom. 11:28)

Nog even gelet op onze hoofdman. Hoeveel zegen brengt het met zich mee om het Joodse volk lief te hebben! God had het al tegen Abraham gezegd: ‘En Ik zal zegenen, die u zegenen en vervloeken die u vervloekt.’ (Gen. 12:3) Een belangrijke taak voor ons als commissie is dan ook het antisemitisme aan de kaak stellen en de liefde voor Israël en het Joodse volk bevorderen. Hebt u ook, net als die Romeinse centurion, het Joodse volk lief?

**Hij dacht klein van
zichzelf, groot van de
Heere en had liefde
tot het Joodse volk.**